

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

273.

Kad nezinošākais un neapzinīgākais runās par Mācību, tā liksies gluži cita vienkopas mācība, - protiet pamatoti atbildēt. Sakiet: katra vienkopa, kuras pamatā darbs un īstenības atskārsme, nekaitē cilvēces pilnveidošanās lietai. Pie Kosma kustīguma nedrīkst atrasties šķietamā nekustīgumā – vai un atpakaļ, vai uz priekšu. Visi, vienkopu apjēgušie, virzās uz priekšu. Un nevar būt vienkopu, kas būtu pretējas viena otrai, tāpat kā nevar būt pretēju izsalkuma sajūtas veidu. Tā pret vienkopu runās tikai tas, kas jau sācis virzīties atpakaļ, ieplūzdams kosmisko atkritumu sastāvā.

Vienkopniekiem, kuriem trūkst pieredzes nemazumis aizdomības un uzpūtības, bet Mums vienkopa ir nobriedis mūžu darbs. Un Mēs varam spriest par to ar gaišas, ilgas pieredzes tiesībām. Mūs neizbiedēs nekāds līdz galam neizdomāts sajukums; Mēs redzējām pietiekoši daudz kosmisko atkritumu pie tiem piederēt nevēlamies.

Vienkopu – Sadraudzību sargāsim ar visiem zināšanas spēkiem.

274.

Ir pienācis laiks, kad katram darba darītājam sacīsim – tu Mūsu! Kad pārbaudīsim ceļus un zīmes, sākot ar zvaigžņotiem. Kad saīsināsim valodu un domāšanas izteiksmes. Kad pārlasīsim senatnes vārsmas pēdējo reizi.

Dzīve tika sadalīta periodos un stilos, dodot meslus zināmā laika neattīstībai. Kas sadalījis zvaigznājus? Kas sadalījis izloksnes? Kas paturējis atmiņā visu tautu mantojumu? Stils nosacīja laikmeta īpatnības. Ornamenta ārējos ierobos izpaužas aizspriedumi un melu konvencionālisms. Ir laiks dalīt tikai pēc iekšējā potenciāla. Vajag pazīt dzīves pieaugumu. Zārku formas lai paliek mirušajiem. Tiesa, vajag sajūst kultūras soļus, bet nevis mīkstčaulības līkločus. Neveiklās bruņas iekaltā glēvulība nonesa vispārcilvēcisko prieku, bet kautrā alķīmiķa retortē bieži mirdzēja Vispārības Labums. Atmetot mānīcību, mums jāizskata cilvēces izaugsmes posmi zem vienkopas zīmes. Jāizskata, kā auga vienkopas uzvara, iededzinot zināšanas un dailes ugunis. Patiesā zināšana un daile ietver sevī vislabāko vienkopu.

Atlasīsim vislabāko un apstiprināsim: labāko iepazīnušais kļūs vienkopnieks.

275.

Stingrība, mierīgums, apķērība un veiklība – tā jautājiet katram, kas apliecina atdevību vienkopai. Bet var izrādīties, ka mierīgums ir tikai miegā, stingrība bezdarbībā, apķērība pie maltītes un veiklība naudas saņemšanā.

Vienkopā vienmēr tiek lietota pārbaude. Dzīves visjaunākās formas pārbaudi neizslēdz. Jūs zināt, ka Mēs esam iepriekš izziņotu skolas pārbaudījumu pretinieki. Tāpat Mēs esam pret iepriekš noteiktiem pārbaudes periodiem. Šīs paviršās zināšanas un liekulīgā uzvešanās ne paātrina, bet gan palēlina attīstību. Neatceros, ka kāds izcils darbinieks būtu izveidojies šādu liekulīgu nosacījumu ietekmēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

Sāciet celt vienkopu kā zināšanas un dailes ēku. Šai mājā nebūs nekādu konvencionālu mērogu. Visi tieksies zināt un paust savu zināšanu. Tikai nemitīga izzināšana palīdzēs, tikai piesātināts darbs atturēs no pievēršanās šim kaktam. Bet Mēs gaidām, lai tiekšanās pilnie pamestu veco dzīvi. Nav nekā ļaunāka kā atnest līdzī sakaltušu ziedu. Šie sakaltušie ziedi laupa prieku.

Jaunai celtnei jāstāv tālāk no dzīvojamām ēkām, lai ikdienas funkcijas nepieskārtos namam, kur tiek kaldināta cilvēces nākotne. Mēs piekrītam, ka vienkopnieki augsti nevērtē dzīvību, tā apstiprinādami esamības nepārtrauktību. Bet vienkopniekiem sasprindzēti jā rūpējas par apziņas kādību. Atkārtoti jārunā par apziņu, jo cilvēki nav pieraduši to sajūst.

Sentimentalitāti bieži notur par līdzietību, dusmas par sašutumu un pašaisardzību par vīrišķību.

Ir jāsaprot, cik spriegi jāattīra savi jēdzieni ne tikai domāšanā, bet arī darbībā.

276.

Jūs zināt, ka Mūsu Vienkopas nosacījumi nav viegli, bet to izpildīšana atvieglojas ar piedalīšanos visās citās vienkopās. Daudzi sociālie organismi neievēro savu dalībnieku iekšējo saturu. Mūsu disciplīnas veidotie nevar atzīt vienkopu tur, kur uzglabātas tikai dažas tās ārējās pazīmes.

Mēs atļaujam pierakstīt dažas Mūsu sarunas ne pārmetuma un pretstatījumu dēļ, bet to apziņai, kuri kādreiz dzirdējuši par Mūsu Vienkopu: kurš uzzinājis par nepiepildāmo sapni, kas jau pārvērties par dzīvi. Nakts stundās kāds ir sāpīgi domājis un ar to pašu izskaistinājis patiesu esamību. Vajag viņiem dot Mūsu sarunas.

Ģeogrāfs lai nomierinās. Mēs uz Zemes ieņemam noteiktu vietu. Konspirators lai priecājas – mums dažādās pasaules malās ir pietiekoši daudz līdzstrādnieku. Neapmierinātais vienkopnieks lai nostiprinās Vienkopas praktiskās esamības apziņā.

Mūsu redzamos, materiālos locekļus un līdzstrādniekus jūs esat sastapuši dažādās zemēs. Mūsu sarunās nav nekā abstrakta. Mēs strādājam dzīvās evolūcijas virzienā. Katrs, kas tuvojas Mūsu Vienkopai, kļūst īstenības cienītājs.

Strādājiet īstenībai.

277.

Vienkopa ir visu iespējamību un visu uzkrājumu tvertne. Katrs, kas mazīna vienkopas robežas un vareno spēku, kļūst nodevējs. Vienkopa – saulaina prieka kauss.

278.

Ja ceļā atradīsiet vērtīgu priekšmetu, dubļiem klātu, jūs nepaiesiet augstprātīgi garām. Jūs pacelsiet atradumu un notīrīsiet dubļus. Tāpat arī, sastopot vērtīgu cilvēku, dubļiem klātu, jūs apstāsities un to notīrīsiet. Vienkopnieka pienākums paust

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

taisnīgumu. Mācība nedrīkst atraidīt patiesas vērtības. Vienkopa nedrīkst spriest – tas ir mūsējais un tas nav mūsējais. Vienkopa saka – viņš ir derīgs evolūcijai vai arī nederīgs. Būtībā stingrākā izlase. Stingra mērķtiecība uzliek pienākumu sargāt patiesos dārgumus. Nekavējieties sargāt vērtības. Katra stunda ir dārga. Un atmetiet nenoteiktības vārdus. Un ikviena vērtība jums – kā kuģim buras.

Atklāti jūsu priekšā dubļos nomestas lielas vērtības. Atklāti tiek mīdīti kājām ceļi uz Pasaules Vienkopu. Ikkatrs spēj pārvarēt vislielāko postu, ja ir pārliecināts par Vienkopas Sardzi. Vajag saglabāt šo pārliecību, citādi – beigas!

Tāpat kā spodrināt atrasto nožēlojamo dimantu, tāpat arī dižo darbinieku tēlus šķīstiet no dubļiem.

279.

Katras sadraudzības dzīvē mēdz būt stāvoklis, kad attīstība vienā virzienā var kaitēt rezultātiem. Tad Vadītājam jāatrod jaunu, pietiekoši plašu uzdevumu ceļš, lai novērstu nesaskaņas. Nenosauksim rīvēšanos par sacensībām vai sliktākiem vārdiem.

Bīstamos jūras šaurumos kuģi peld pa vienam, tāpat arī vienkopas attīstībā izvirzās nepieciešamība saskaldīt dalībnieku kustību. Varbūtēja ļaunuma vietā tiks panākta jaunu sfēru apgūšana. Kad saspringst muskuļi, protiet dot enerģijai izeju. Nenovēršot kustības saspiestības nesaskaņas nenovēršamas.

Uzdevumu daudzveidība nepieciešama, citādi sadursies augošās apziņas spēki. No vadītāja atkarājas – nepārvērst noderīgos spēkus skorpionu krātiņus. Bet laime, ka kārtējo uzdevumu tik daudz, ka nav grūti raidīt spēkus neatliekamā uzdevumā. Bieži spēku pieaugumu notur par antagonismu. Bieži, mierīgas iespējas izlietošanas vietā uzpūš naida ogles.

Ieteicu visām sadraudzībām nepalaist garām šo psiholoģisko momentu un laikā rast jaunus uzdevumus. Jaušu, ir iespējams izvairīties no sarežģījumiem garantējot vispraktiskāko metožu uzvaru. Īstenības Mācībai jāatbilst evolūcijas plūsmas daudzveidības apjomam. Pasaules jaunās konstrukcijas vajag cieši sargāt.

280.

Pārbaudījums un zaudējums. Kādā pārspīlētā svinīgumā cilvēks ietērpj šos jēdzienus! Bet jūs zināt, ka pārbaudījums ir kādības uzlabojums un zaudējums – iespēju iegūšana. Cilvēks pārbauda sevi, izzinot matērijas nepazīstamas īpašības. Atmet cilvēks gara tumsību un tādējādi atver sev jaunas iespējas. Tur, kur gara tumsībai grūtsirdība, atskārsmei – gaviļu tuvošanās.

Sacīs, vienkopas dēļ mēs esam atsacījušies no priekiem. Atbildiet – kapsētai līdzīga jūsu vienkopa, ja tajā nevalda atsacīšanās. Cik asaraini grūti ir zaudējumi! Kā viņi laizās, domājot par aizliegtiem kārumiem! Zaudējumi Mums ir sveša parādība, jo ietveršana zaudējumu izslēdz. Mūsu Mācība pasauli skata liksmu un pievilcīgu. Nekur nav norādītas važas un sevis šaustīšana. Kā dārgumu pilns kuģis traucas minētā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

vienkopa. Spoži mirdz neskaitāmo matērijas īpašību atskārsme. Pārgājušo dienu matērija tērpjas mirdzošā enerģijas audumā, kam nav vajadzīgs jauns apzīmējums, bet kas piesātina visu izplatījumu un līdzīgi varavīksnei zaigo cilvēces gaviļēs.

Kur gan izgaisuši zaudējumi un drūmie pārbaudījumi, ja viens substances elektrons spēj izliet veselu svētdevas plūsmu?

Skaitiet jauno lēmumu tuvināšanās stundas!

181.

Aizejot paņemiet līdzī mazu atgādni, tā neapgrūtinās ceļinieku. Zinot līdzstrādnieku dzīves vietas, jūs nekad nebūsit vientuļi. Būtu neprātīgi atstāt līdzstrādniekus neziņā. Kas gan spiež cilvēkus, svešos neticēt satiksmei ar Mūsu Vienkopu? Vau nu pilnīga neattīstība vai arī skaudība. Viņš vēlas, lai tas pielaiž pie Centrālā Aparāta, kaut arī tiem nav ne mazākā priekšstata kā to lietot, un neaptverot arī, cik atbildīga tuvošanās enerģijas Avotam. Dzīves Mācības apstiprinājums ļauj tuvoties visbīstamākām svirām. Bet bez praktiskas pieredzes nepalīdzēs nekādi paskaidrojumi.

Un tad vēl – kā iespējams paplašināt apziņu, ja nav likta lietā pagātnes pieredze? Ir iespējama, protams, apskaidrība, bet tāds gadījums sava retuma dēļ, nav minams. Bet arī pieredzes atskārsmi vajag ierosināt, citādi tā klaiņos līdzīgi nenotikušu reakciju pārslām. Starp šiem dzimšanu, slimību, bēdu un nāves vīstokļiem tikai nedaudzi atradīs nepārtraukta ceļa vīstokli bez gala un sākuma. Ko teikt izsalkušam par mūžību? Ņemot vērā tagadni viņš iedomāsies mūžīgu badu. Kas gan un kur gan pārlaužot vispirms maizi, vedīs uz mūžību? Zemes maize un Zināšana paustas tikai sadarbībā.

Jaunais līdzstrādnieks, vai iedegas tevī prieks domājot par vienkopu?